

og lovlige opholdssted er i en anden medlemsstat.

(5) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i artikel 6 i EU-traktaten, og som afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig kapitel VI. Ingen bestemmelser i denne rammeafgørelse bør fortolkes som et forbud mod at nægte at anerkende en dom og/eller at føre tilsyn med en tilsynsforanstaltning eller alternativ sanktion, hvis der er objektive grunde til at formode, at tilsynsforanstaltningen eller den alternative sanktion er idømt med det formål at straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældende kan blive dårligere stillet af en af disse grunde.

(6) Denne rammeafgørelse bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige regler om retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed, ytringsfrihed i andre medier og religionsfrihed.

(7) Bestemmelserne i denne rammeafgørelse bør anvendes i overensstemmelse med unionsborgernes ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, jf. artikel 18 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

(8) Målet med gensidig anerkendelse af og tilsyn med betingede straffe, alternative sanktioner og betingede domme i fuldbyrdesstaten er at øge den domfældtes resocialiseringschancer ved at give den pågældende mulighed for at bevare sine familiemæssige, sproglige, kulturelle og andre bånd, samt at forbedre kontrollen med overholdelsen af tilsynsforanstaltningerne og de alternative sanktioner med det formål at forhindre nye lovovertrædelser og dermed også tage hensyn til beskyttelsen af ofrene og den brede offentlighed.

(8a) Der er forskellige former for tilsynsforanstaltninger og/eller alternative sanktioner, som er fælles for medlemsstaterne, og som alle medlemsstaterne i princippet er villige til at føre tilsyn med. Tilsynet med og fuldbyrdelsen af disse former for foranstaltninger og sanktioner bør

være obligatorisk, med visse undtagelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse. Medlemsstaterne kan erklære, at de også er villige til at føre tilsyn med andre former for tilsynsforanstaltninger og/eller andre former for alternative sanktioner.

(8b) Tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner, som det i princippet er obligatorisk at føre tilsyn med, er bl.a. påbud med hensyn til adfærd (som f.eks. en pligt til at ophøre med alkoholforbrug), opholdssted (som f.eks. en pligt til at ændre opholdssted på grund af vold i hjemmet), uddannelse (som f.eks. en pligt til at følge et kursus i sikker kørsel), fritidsaktiviteter (som f.eks. en pligt til at ophøre med en bestemt sport), og begrænsninger og regler for udøvelse af arbejde (som f.eks. en pligt til at søge arbejde i et andet arbejdsmiljø; denne pligt omfatter ikke tilsyn med overholdelse af rettighedsfrakendelser i forbindelse med arbejde, som er pålagt personen som led i sanktionen).

(8c) Den medlemsstat, hvor den pågældende person er dømt, kan sende en dom og, hvor det er relevant, en afgørelse om prøvetid med tilsyn til den medlemsstat, hvor den domfældte har sit sædvanlige og lovlige opholdssted, med henblik på anerkendelse heraf og med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger eller alternative sanktioner, der er knyttet til en sådan dom og/eller afgørelse om prøvetid med tilsyn.

(8d) Dommen og afgørelsen om prøvetid med tilsyn kan også sendes til en anden medlemsstat end den, hvor den domfældte har sin bopæl, hvis den kompetente myndighed i denne fuldbyrdesstat giver sit samtykke hertil i det enkelte tilfælde. Der kan navnlig gives samtykke med henblik på resocialisering, når den domfældte uden at miste sin opholdsret agter at flytte til en anden medlemsstat, fordi vedkommende har fået ansættelseskontrakt, hvis vedkommende er i familie med en person med sædvanligt og lovligt opholdssted i denne medlemsstat, eller hvis vedkommende agter at følge et studium eller en uddannelse i denne medlemsstat i overensstemmelse med EF-lovgivningen.

(8e) Hvor det er relevant kan der anvendes elektronisk overvågning med henblik på at føre tilsyn med tilsynsforanstaltninger eller alternative sanktioner i overensstemmelse med national ret og nationale procedurer.